

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžr/79/2016
Identifikačné číslo spisu: 3014200579
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3014200579.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbanovej, v právnej veci žalobcu: JUDr. Ivan Pádej, Krížna 336/3, Považská Bystrica, správca konkurznej podstaty úpadcu: Poľnohospodárske družstvo Dolná Breznica „v likvidácii“, so sídlom Dolná Breznica, IČO: 00 200 034, právne zastúpený: LEGAL POINT, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Nemocničná 979, Považská Bystrica, proti žalovanému: Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Hviezdoslavova 3, Trenčín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Co 1/2014 zo dňa 29. apríla 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/158/2014-34 zo dňa 6. apríla 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/158/2014-34 zo dňa 6. apríla 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 13S/158/2014-34 zo dňa 6. apríla 2016 postupom podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Co 1/2014 zo dňa 29.04.2014. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal.

2. Napadnutým rozhodnutím č. Co 1/2014 zo dňa 29.04.2014 žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Správy katastra Púchov č. C 91/2012 zo dňa 28.09.2012, ktorým bol v k.ú. P. schválený podľa § 7 ods. 3 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom (ďalej len „zákon č.180/1995 Z.z.“) register obnovenej evidencie pozemkov a právnych vzťahov k nim (ďalej len „ROEP“) s odôvodnením, že Správa katastra Púchov svojím rozhodnutím č. X 50/2010 zo dňa 30.11.2010 zabezpečila usporiadanie evidencie vlastníctva pozemkov

zapísaných na liste vlastníctva č. XXX ako celok, teda na 100%, a preto neexistoval dôvod, pre ktorý by mali byť tieto pozemky zahrnuté s poukázaním na ustanovenie § 1 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z.z. do konania o ROEP. Z dátumu zápisu rozhodnutia č. X 50/2010 zo dňa 30.11.2010 do katastra nehnuteľností je zrejmé, že k tomuto došlo ešte pred termínom ukončenia zhromažďovania podkladov pre zostavenie návrhu registra, čo spôsobilo, že majtková podstata z listu vlastníctva č. XXX nebola predmetom návrhu registra a preto nebolo potrebné ani možné, aby bolo vlastníctvo žalobcu (resp. jeho právneho predchodcu) zapísané v pozemkovoknižnej vložke č. 10 riešené v konaní o ROEP. Uvedené pozemky (zapísané na liste vlastníctva č. XXX) neboli a ani nemohli byť predmetom konania o ROEP. Z vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že k zásahu do vlastníctva žalobcu (resp. jeho právneho predchodcu) vo vzťahu k parcelám zapísaným pôvodne v pozemkovoknižnej vložke č. 10, nedošlo v príčinnej súvislosti s vydaním rozhodnutia o schválení ROEP č. C 91/2012 zo dňa 28.09.2012 (rozhodnutie správneho orgánu I. stupňa), ale v dôsledku vydania rozhodnutia č. X 50/2010 zo dňa 30.11.2010 o oprave chyby v katastrálnom operáte. Ani prípadné zrušenie rozhodnutia o schválení ROEP by nemalo za následok vyriešenie situácie na liste vlastníctva č. XXX, k.ú. P., pretože vlastnícke vzťahy tak, ako sú v ňom zapísané by ani po zrušení rozhodnutia nebolo možné zmeniť. O určení, kto je vlastníkom predmetných nehnuteľností tak môže rozhodnúť už len súd na základe určovacej žaloby podľa § 80 písm. c/ O.s.p..

3. Žalobca vo svojej žalobe namietal, že z neprávania nemôže vzniknúť právo. Za rozhodnutie v rozpore s právom považoval rozhodnutie Správy katastra Púchov č. X 50/2010 zo dňa 30.11.2010 a pokiaľ zo záverov tohto rozhodnutia vychádzalo rozhodnutie Správy katastra Púchov č. C 91/2012 zo dňa 28.09.2012, ako i rozhodnutie žalovaného č. Co 1/2014 zo dňa 29.04.2014, nemôžu byť ani tieto rozhodnutia zákonné. Podľa žalobcu postupom správnych orgánov bola spôsobená nezákonnosť tým, že v rámci konania č.k. C 91/2012 bol žalobca úplne a zámerne odignorovaný. Poukázal na to, že Správa katastra Púchov ako prvostupňový orgán pôvodne opomenula žalobcu ako účastníka konania o ROEP. Podľa žalobcu taktiež počas konania o ROEP naplnila 100 % vlastníkov v majtkovej podstate pkn. vložky č. 10, čím znemožnila a vylúčila šetrenie právnych listín predmetnej pkn. vl. č. 10 v rámci ROEP, a v toho dôsledku zabránila riešeniu majtkovej podstaty žalobcu v zozname riešených pozemkov v rámci ROEP. V súčasnosti je teda podľa žalobcu majtková podstata, ktorá bola pôvodne evidovaná v pkn. vložke č. 10 zákonom odporujúcim spôsobom zahrnutá na liste vlastníctva č. XXX. Správa katastra Púchov ako prvostupňový orgán dopísala na list vlastníctva č. XXX pozemky vo vlastníctve žalobcu, napriek prebiehajúcejmu procesu ROEP, ktorý bol začatý dňa 17.02.2010 mimo komisiu ROEP, katastrálnym konaním č.k. X 50/2010, bez prešetrenia výrokov k aktívam v právnych listinách týkajúcich sa podielov majtkovej podstaty pkn. vložky č. 10 rôznych fyzických a právnických osôb. Podľa žalobcu je paradoxom tá skutočnosť, že žalobcovi boli na základe rozhodnutia Správy katastra Púchov č. C 91/2012 zo dňa 28.09.2012 o schválení ROEP zapísané na list vlastníctva č. XXX zapísané tieto pozemky: KN-E parc. č. 38, výmera 25 m², zastavané plochy a nádvorcia a KN-E parc. č. 248, výmera 721 m², trvalý trávnatý porast, teda pozemky, ktoré boli pôvodne tiež evidované v pkn. vložke č. 10. Pre žalobcu bolo nepochopiteľné, z akého dôvodu bol na základe rozhodnutia Správy katastra Púchov č. C 91/2012 zo dňa 28.09.2012 vykonaný zápis vlastníctva len k dvom vyššie uvedeným pozemkom, teda KN-E parc. č. 38 a KN-E parc. č. 248 a nie ku všetkým pozemkom, ktoré boli evidované v pkn. vložke č. 10, keďže zo zápisu pkn. vložky č. 10 podľa žalobcu jednoznačne vyplýva, že vlastníkom všetkých pozemkov, ktoré sú na nej uvedené, je žalobca, teda okrem parcel č. 390, 435, 491. Túto podstatnú a závažnú právnu skutočnosť žalovaný úplne odignoroval a vôbec sa ňou nezaoberal. Žalobca zastáva názor, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie, ktoré nie je v súlade s právnymi predpismi Slovenskej republiky a následne žalovaný ako orgán odvolací, hoci konštatoval vo svojom rozhodnutí pochybenie prvostupňového orgánu, nesplnil svoju úlohu druhostupňového orgánu, nakoľko žiadnym spôsobom nezabezpečil nápravu, tak ako mu ukladajú právne normy ba dokonca rozhodnutie prvostupňového orgánu potvrdil. Žalobca ďalej zdôraznil, že v čase medzi začatím konania o ROEP (17.02.2010) a ukončením zhromažďovania podkladov pre zostavenie návrhu ROEP (31.12.2011), ktoré bolo podmienkou zostavenia registra, teda počas konania o ROEP došlo v právnych vzťahoch týkajúcich sa majtkovej podstaty zapísanej pôvodne v pozemkovoknižnej vložke č. 10 k podstatnej a zásadnej zmene. Dňa 06.09.2010 bola Správe katastra Púchov doručená žiadosť o opravu a správne prepočítanie podielov na liste vlastníctva č. XXX, ktorou

H. M., ako jedna zo spoluvlastníkov zapísaných na tomto liste vlastníctva požiadala správu katastra o opravu zápisov na tomto liste vlastníctva a o opravu nesprávne vypočítaných podielov. Na tomto mieste žalobca podotkol, že nebol účastníkom konania č.k. X 50/2010, a to napriek preukázateľne existujúcej skutočnosti, že v pkn. vložke č. 10 bol zapísaný ako výlučný vlastník nehnuteľností. Pre žalobcu bolo zarážajúcim, že odvolací orgán na jednej strane vo svojom rozhodnutí uvádza, že mu nie je zrejmé, ako prvostupňový orgán dospel k tým istým záverom a dokonca uvádza, že sa nestotožňuje s jeho postupom, napriek tomu rozhodnutie svojho podriadeného orgánu nezrušil. Žalobca je presvedčený, že žalovaný ako odvolací orgán, ak mal čo i len pochybnosť o zákonnosti rozhodnutia a postupu prvostupňového orgánu, mal si splniť svoju zákonnú povinnosť a toto rozhodnutie mal zrušiť. Podľa žalobcu v tomto prípade prvostupňový orgán spôsobil nezákonný stav, ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXX a to práve tým, že pozemky, tvoriace majetkovú podstatu pkn. vl. č. 10 svojím postupom a rozhodnutím č. X 50/2010 zo dňa 30.11.2010 svojvoľne vylúčil z procesu tvorby ROEP. Preto je podľa žalobcu aj samotné rozhodnutie č. C 91/2012 zo dňa 28.9.2012 nezákonné. Na argumenty žalovaného o odlišnosti konaní žalobca zdôraznil, že v tomto prípade práve prvostupňový orgán spôsobil nezákonný stav, ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXX a to práve tým, že svojvoľne pozemky, tvoriace majetkovú podstatu pkn. vl. č. 10 svojím postupom a rozhodnutím č. X 50/2010 zo dňa 30.11.2010 vylúčil z procesu ROEP. Z tohto dôvodu je aj samotné rozhodnutie č. C 91/2012 zo dňa 28.09.2012 nezákonné. Primárna nezákonnosť totiž zakladá sekundárnu nezákonnosť nadväzujúceho rozhodnutia.

4. Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku konštatoval, že medzi účastníkmi konania nie je sporný skutkový stav. Spornou je právna otázka, či správne orgány oboch stupňov po právnej stránke správne ustálili, že žalobcom tvrdenú skrivodlivosť spôsobenú pochybením Správy katastra Púchov v konaní č.k. X 50/2010, nie je možné napraviť v konaní o schválení ROEP vedenom pred správou katastra č.k. C 91/2012. Krajský súd v tejto súvislosti uviedol, že pochybenie, na ktoré žalobca poukazuje v žalobe a ktorého nápravy sa domáha v rámci správneho konania o schválenie ROEP, nie je možné v tomto konaní dosiahnuť. Mal za to, že predmetom konania o ROEP môžu byť v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z.z. (účinného do 31.03.2015) len pozemky, ktoré nie sú evidované vôbec alebo nie sú evidované úplne. Pozemky, ktoré sú teda usporiadané v liste vlastníctva na celok t.j. na 100% nepodliehajú konaniu ROEP a nemôžu byť jeho predmetom. V danej veci šlo podľa názoru krajského súdu práve o takýto prípad, keď pozemky zapísané na liste vlastníctva č. XXX sú evidované úplne, teda na 100% a preto nebol zákonný podklad na to, aby sa tieto pozemky stali predmetom konania ROEP, ktoré prebehlo v k.ú. P. pod č.k. C 91/2012. Krajský súd taktiež poznamenal, že ani prípadné zrušenie rozhodnutia o schválení ROEP by nevyriešilo žalobcom tvrdenú skrivodlivosť, keďže by nemalo vplyv na zmenu zápisov na liste vlastníctva č. XXX. Námietky uplatnené žalobcom v podanej žalobe neboli spôsobilé privodiť jeho úspech v konaní s tým, že svoje právo si môže uplatniť podaním určovacej žaloby. Žalobca namietal, že z nepráva nemôže vzniknúť právo, keď za rozhodnutie vydané v rozpore so zákonom považoval rozhodnutie správy katastra č. X 50/2010 zo dňa 30.11.2010 a pokiaľ zo záverov tohto rozhodnutia vychádzalo rozhodnutie č. C 91/2012 zo dňa 29.04.2014, nemôže ísť o zákonné rozhodnutia. Krajský súd sa s uvedenou námietkou žalobcu nestotožnil a poznamenal, že vo všeobecnosti je správny orgán v správnom konaní viazaný právoplatným rozhodnutím príslušného orgánu o predbežnej otázke, pričom toto pravidlo uvedené v ustanovení § 40 ods. 1 správneho poriadku sa aplikuje tak na katastrálne konanie (§ 22 ods. 5 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam, ďalej len „katastrálny zákon“), ako aj pre konanie podľa zákona č. 180/1995 Z.z. Podľa § 40 ods. 1 správneho poriadku, ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol príslušný orgán, je správny orgán takýmto rozhodnutím viazaný, inak si správny orgán môže o takejto otázke urobiť úsudok, alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania. Rozhodnutie Správy katastra Púchov č. X 50/2010 zo dňa 30.11.2010 nadobudlo dňa 03.01.2011 právoplatnosť a toto rozhodnutie nebolo v konečnom dôsledku zrušené ani základe protestu prokurátorky Okresnej prokuratúry Považská Bystrica. Ide teda jednoznačne o rozhodnutie, ktoré vyvoláva právne účinky. Nakoľko týmto rozhodnutím bola vyriešená predbežná otázka pre konanie o ROEP vo vzťahu k predmetu ROEP, nezostávalo prvostupňovému správnenému orgánu ako i žalovanému nič iné, ako z tohto rozhodnutia vychádzať, keďže správne orgány boli týmto rozhodnutím o predbežnej otázke viazané.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalobca prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu včas odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania žalobca v zásade zopakoval svoje námietky uplatnené v správnom ako i súdnom preskúmovacom konaní. Namietal, že odporúčanie žalovaného ako aj krajského súdu, aby si uplatnil svoje právo podaním určovacej žaloby je reálne nemožné, nakoľko žalobca ani len hypoteticky nie je schopný splniť základnú procesnú podmienku pre úspešnosť tejto žaloby, keďže na strane žalovaných musia byť označení všetci vlastníci zapísaní na príslušnom liste vlastníctva, teda aj mŕtvi, osoby bez trvalého pobytu a pod. Taktiež uviedol, že v právnom štáte nie je možné od žiadneho subjektu spravodlivo žiadať, aby rešpektoval nezákonný stav, ktorí zapríčinili správne orgány svojimi rozhodnutiami, pričom žalobca ani nemal možnosť zjednať nápravu a preniesť na neho zodpovednosť za nezákonné rozhodnutia v tej podobe, aby sa domáhal odstránenia tohto stavu prostredníctvom určovacej žaloby na súde. V súvislosti s právnym názorom krajského súdu, podľa ktorého bol žalovaný rozhodnutím o predbežnej otázke viazaný, žalobca namietal, že takýto záver je neakceptovateľný, nakoľko kvôli viazanosti takýmto rozhodnutím, ktoré je nesprávne a nezákonné, vzniká reťaz rozhodnutí, ktoré sú v konečnom dôsledku tiež nesprávne a nezákonné. Poukázal aj na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 3/98 zo dňa 05.02.1998, v zmysle ktorého údajné porušenie ústavy jedným štátnym orgánom nie je pre iný štátny orgán dôvodom nekonať v rozsahu zákona a zákonom ustanoveným postupom.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a vydaný v súlade so zákonom. Mal za to, že krajský súd podrobne zdôvodnil, prečo z hľadiska platného práva nie je možné prihliadnuť na argument žalobcu, že z nepráva nemôže vzniknúť právo. Taktiež správne konštatoval, že rozhodnutie č. X 50/2010 zo dňa 30.11.2010 nebolo zrušené ani v konaní o proteste prokurátora a preto je naň potrebné hľadieť ako na rozhodnutie, ktoré vyvoláva právne účinky. S poukazom na uvedené preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, ďalej len „S.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 212 ods. 1 O.s.p. a § 492 ods. 2 S.s.p.) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p., v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá, § 211 ods. 2 O.s.p. a § 492 ods. 2 S.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Podľa § 491 ods. 1 S.s.p., ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

10. V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

11. Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

12. Podľa § 250i ods. 3 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správny orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého

rozhodnutia.

13. Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z.z. predmetom konania sú pozemky vymedzené plošne vlastníckymi vzťahmi alebo držbou, ktoré nie sú evidované alebo sú evidované neúplne podľa osobitných predpisov v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií (ďalej len „pozemok“), ak v tomto zákone nie je ustanovené inak.

16. Podľa § 40 ods. 1 správneho poriadku, ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol príslušný orgán, je správny orgán takým rozhodnutím viazaný; inak si správny orgán môže o takejto otázke urobiť úsudok alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania.

17. Na konanie podľa zákona č. 180/1995 Z.z. sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, alebo ak konanie neupravujú osobitné predpisy (§ 5 ods. 1).

18. Podľa § 22 ods. 5 katastrálneho zákona, v katastrálnom konaní sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní, ak tento zákon alebo iný zákon neustanovuje inak.

19. Predmetom tohto odvolacieho konania je rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. Co 1/2014 zo dňa 29.04.2014, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu č. C 91/2012 zo dňa 28.09.2012, ktorým bol v k.ú. P. schválený podľa § 7 ods. 3 zákona č. 180/1995 Z.z. ROEP.

20. Odvolací súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku krajského súdu a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu. Závery krajského súdu spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku, preto sa s ním odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, a aby odvolací súd nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku krajského súdu doplnia nasledovné dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

21. V prejednávanej veci medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že vydaním rozhodnutia Správy katastra Púchov č. X 50/2010 zo dňa 30.11.2010 došlo k usporiadaniu evidencie vlastníctva pozemkov zapísaných na liste vlastníctva č. XXX na celok, teda na 100%, v dôsledku čoho neboli tieto pozemky s poukazom na ustanovenie § 1 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z.z. zahrnuté do konania o ROEP. Z hľadiska preskúmania žalobou napadnutého rozhodnutia bola kľúčovou otázkou, či správne orgány oboch stupňov po právnej stránke správne ustálili, že žalobcom tvrdenú nezákonnosť, ku ktorej malo dôjsť pochybením správy katastra v konaní č.k. X 50/2010, nie je možné napraviť v konaní o schválení ROEP č.k. C 91/2012. Krajský súd dospel k záveru, že pochybenie, na ktoré žalobca poukazoval v žalobe, nie je možné napraviť v rámci konania o schválení ROEP. S uvedeným úzko súvisí aj otázka viazanosti správneho orgánu v konaní o schválení ROEP rozhodnutím č. X 50/2010 zo dňa 30.11.2010 ako záväzným riešením predbežnej otázky o rozsahu ROEP a teda, či budú do neho zahrnuté aj pozemky evidované na liste vlastníctva č. XXX.

22. V súvislosti s posudzovaním vyššie nastolenej otázky najvyšší súd dáva do pozornosti odborné

právne stanoviská týkajúce sa viazanosti správnych orgánov rozhodnutím iného správneho orgánu resp. súdu o predbežnej otázke.

23. Povinnosťou správneho orgánu je presvedčiť sa, či už o predbežnej otázke príslušný orgán právoplatne rozhodol - ak áno, nemôže si o tejto predbežnej otázke urobiť vlastný rozdielny názor. (Hutta, V., Nikodým, D.: Nová úprava správneho konania. Bratislava: Obzor, 1970, 266 s. ISBN: 80-7357-104-8).

24. Ak už o predbežnej otázke rozhodol príslušný orgán (iný správny orgán alebo súd), správny orgán v konaní, v ktorom sa vyskytuje táto predbežná otázka, je podľa správneho poriadku takým rozhodnutím viazaný, t. j. musí ho rešpektovať a nemôže si o tejto predbežnej otázke urobiť vlastný rozdielny názor. (Košičiarová, S. Správny poriadok. Komentár. Šamorín: Heuréka, 2013, 357 s., ISBN: 978-80-89122-85-1).

25. Rovnako aj Najvyšší správny súd Československej republiky vo svojom rozhodnutí sp.zn. Boh. A 11240/34 konštatoval, že: správny orgán je v prípade rozhodnutia o predbežnej otázke viazaný i nezákonným rozhodnutím, pokiaľ toto nebolo pre svoju nezákonnosť zrušené, pričom skúma len to, či je rozhodnutie právoplatné a či ho vydal príslušný orgán (správny orgán, súd). Taktiež v rozhodnutí sp.zn. Boh. A 3270/24 uviedol, že: správny orgán nesmie napríklad odmietnuť rozhodnúť vo veci samej z dôvodu, že predbežná otázka nebola doposiaľ rozhodnutá príslušným orgánom. Buď si odpovie na túto otázku sám (urobí si o nej úsudok), alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania a vyčká s vlastným rozhodnutím, dokiaľ sa o predbežnej otázke nerozhodne.

26. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp.zn. I. ÚS 87/2014 vyslovil právny názor, že: Pokiaľ skutkové závery vyplývajúce z posúdenia predbežnej otázky sú bez akéhokoľvek akceptovateľného racionálneho základu a v príkrom rozpore s predloženými podkladmi či vykonanými dôkazmi, nemožno hovoriť o zákonnom rozhodnutí orgánu verejnej správy...správny orgán nemôže konať svojvoľne ani pri formulovaní úsudku v rámci predbežnej otázky a aj takýto postup má byť predmetom prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia.“

27. V predmetnej veci bolo potrebné zaujať právny názor k otázke, či bolo rozhodnutie č. X 50/2010 zo dňa 30.11.2010 rozhodnutím, ktoré bolo riešením predbežnej otázky, ktorá sa vyskytla v konaní č.k. C 91/2012 teda v rámci prípravy a schvaľovania ROEP. Je nepochybné, že jedným zo základných predpokladov vypracovania ROEP je aj to, aký má byť rozsah ROEP, teda ktoré pozemky, evidované na akých pkn. vložkách, resp. listoch vlastníctva majú byť do neho zahrnuté. V tejto súvislosti je potrebné vychádzať z ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z.z., podľa ktorého predmetom konania sú pozemky vymedzené plošne vlastníckymi vzťahmi alebo držbou, ktoré nie sú evidované alebo sú evidované neúplne podľa osobitných predpisov v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií, ak v tomto zákone nie je uvedené inak. Tak to nebolo ani v prípade pozemkov evidovaných na niekdajšej pkn. vložke č. 10 pre k.ú. P.. Avšak po vydaní rozhodnutia č. X 50/2010 zo dňa 30.11.2010 o oprave chyby v katastrálnom operáte boli niektoré z pozemkov, okrem KN-E č. 38 a č. 248, zapísané na liste vlastníctva č. XXX. Aj keď z obsahu administratívneho spisu nevyplýva, prečo aj vyššie uvedené parcely neboli zahrnuté do toho konania a nakoniec boli zapísané na list vlastníctva č. XXX na základe rozhodnutia č. C 91/2012 zo dňa 28.09.2012 v konaní o ROEP, je nepochybné, že rozhodnutie č. X 50/2010 zo dňa 30.11.2010 je naďalej právoplatné a účinné a preto prvostupňový správny orgán v konaní č.k. C 91/2012 konal správne, keď pozemky evidované na liste vlastníctva č. XXX nezahrnul do prípravy ROEP, nakoľko evidencia vlastníctva týchto pozemkov bola usporiadaná na celok, teda na 100%, preto neexistoval dôvod, aby boli zahrnuté s poukazom na § 1 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z.z. do konania o ROEP. Je teda zrejmé, že predbežná otázka - aký je rozsah priprav ROEP, teda v tomto prípade vo vzťahu k pozemkom evidovaným na liste vlastníctva č. XXX bola zodpovedaná.

28. Žalobca taktiež argumentoval, že z nepráva nemôže vzniknúť právo a ním tvrdená nezákonnosť rozhodnutia č. X 50/2010 zo dňa 30.11.2010 má mať vplyv aj na nezákonnosť rozhodnutia č. C 91/2012 zo dňa 28.09.2012. Žalobca sa domáhal už v odvolacom konaní pred správnym orgánom, aby

v rámci konania o príprave ROEP došlo aj k náprave namietanej nezákonnosti skoršieho konania. V danom prípade však pravdepodobne vychádzal z logickej premisy, že keďže išlo o konanie pred tým istým orgánom štátnej správy, navyše týkajúcim sa tej istej oblasti správnoprávnej regulácie a dokonca toho istého predmetu - vyššie uvedených pozemkov, je možné, aby správny orgán v tomto konaní zabezpečil nápravu. Ako je uvedené v rozsiahlom odôvodnení rozhodnutia žalovaného, ten skutkový stav dôkladne preskúmal, ako aj celé konanie č.k. X 50/2010 pred Správou katastra Púchov, keď dospel k záveru, že išlo o celkom odlišné konanie a preto procesne nie je možné, aby v konaní o príprave ROEP zabezpečil nápravu, nakoľko predmetný list vlastníctva nebol predmetom prípravy ROEP. V súvislosti s odporúčaním žalovaného ale aj krajského súdu o možnosti domáhať sa nápravy civilnou (určovacou) žalobou je potrebné uviesť, že ide o častý postup aj v zmysle stabilnej judikatúry (napr. sp.zn. 7Sžr/142/2014 a 8Sžo/67/2008), avšak ide len o nezáväznú odporúčanie, ktoré nemá v tomto konaní z procesného hľadiska zásadný význam.

29. Najvyšší súd vzhľadom na uvedené skutočnosti po preskúmaní veci dospel k záveru, že správne orgány vychádzali z ustanovení príslušných právnych predpisov, najmä zákona č. 180/1995 Z.z., katastrálneho zákona ako aj správneho poriadku, s námietkami žalobcu sa náležite vysporiadali a svoje rozhodnutia dostatočne odôvodnili. Krajský súd rozhodol po právnej stránke správne a v súlade so zákonom, keď sa na podklade riadne zisteného skutkového stavu stotožnil so závermi žalovaného a žalobu ako nedôvodnú zamietol. Keďže námietky žalobcu vznesené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu nie sú dôvodom na zrušenie alebo zmenu rozsudku krajského súdu, rozhodol odvolací súd podľa § 219 ods. 1 a 2 v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobca v tomto konaní úspešný nebol a žalovanému právo na náhradu trov konania zásadne neprináleží.

31. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.